

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' [REDACTED]

בפני : כב' השופטת לאה גליקסמן

מדינת ישראל – משרד התעשייה המסחר

המאשימה

והתעסוקה

ע"י ב"כ עו"ד יהודה טוניק

ר [REDACTED]

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלעד שרון

הכרעת דין (מתוקנת)

1. בהתאם לסעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב – 1982 אקדים ואומר כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
2. המאשימה הגישה כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של העסקת עובד זר שאינו אזרח ישראל או תושבה, ללא היתר, ללא שהתקשר עמו בחוזה בכתב, ללא שהסדיר לו ביטוח רפואי וללא שמסר לו פירוט על שכר עבודתו, בניגוד לסעיפים 2(א)(1) וסעיף 2(א)(2); 1 ג וסעיף 2(ב)(2); 1 ד וסעיף 2(ב)(3) ו- 2(ב)(7) לחוק עובדים זרים, התשנ"א – 1991 וסעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח – 1958.
3. לפי הנטען בכתב האישום, הנאשם הוא בעליה של [REDACTED] (להלן – [REDACTED]); ביום 29.9.2005, בשעה 06:15 או בסמוך לכך, במסגרת ביקורת שנערכה על ידי מפקחי המאשימה, נמצא [REDACTED] עובד זר שעסק אותה עת [REDACTED] מ.ד. [REDACTED] (דרכון תאילנדי) (להלן – העובד); העובד, אזרח תאילנד, לא היה אזרח ישראל או תושב ישראל במועד הביקורת, ולא היה רשאי לעבוד אצל הנאשם; הנאשם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז [REDACTED]

העסיק את העובד שלא על פי היתר כדין; הנאשם לא הסדיר לעובד, על חשבוננו, ביטוח רפואי למשך זמן העסקתו; הנאשם לא התקשר עם העובד בחוזה עבודה בכתב; הנאשם לא מסר לעובד פירוט שכר העבודה ששולם בהתאם להוראות הדין החלות.

4. במועד ההקראה הנאשם כפר בעובדות כתב האישום מלבד היותו הבעלים של [REDACTED]

5. מטעם המאשימה העידו מר שלומי הרוש, ששימש בזמנים הרלוונטיים שוטר במשטרת ההגירה, והשתתף בביצוע הביקורת, ורשם דו"ח פעולה (מוצג מ/2); גבי ויקי טלספפה, שימשה בזמנים הרלוונטיים חוקרת ביחידת ההגירה של משטרת ישראל, אשר גבתה מהנאשם הודעה במסגרת חקירה באזהרה ביום 2.10.2005 (מוצג מ/1). כמו כן הוגשה תעודת עובד ציבור של גבי זבה קדוש, רכזת בכירה במחלקה לביקורת גבולות במינהל האוכלוסין (מוצג מ/3). מטעם ההגנה נשמעה עדותו של הנאשם.

6. כאמור, הנאשם הודה כי הוא הבעלים של [REDACTED], כפי העולה מעדותו, [REDACTED] נבנתה על קרקע השייכת לאביו, והבעלות על [REDACTED] היא שותפות שלו ושל אביו (ע"9, ש'21).

7. כפי העולה מדו"ח הפעולה (מוצג מ/2) במהלך ביקורת של משטרת ההגירה במוש [REDACTED] נמצא העובד [REDACTED] כשהוא מכין [REDACTED] אותנו על מגש; כאשר העובד נתבקש להציג תעודה מזהה טען באוזני השוטרים כי הדרכון שלו אצל המעסיק אשר נמצא [REDACTED] נמצא אותה עת אביו של הנאשם, מר [REDACTED] אשר טען באוזני השוטרים כי הבעלים של המסעדה הוא בנו; במהלך הביקורת העובד ניסה להימלט, אולם נתפס על ידי השוטרים; כשהעובד ביקש לאסוף את חפציו עוזיהו הביא לו את המפתח של מגוריו שהיו צמודים [REDACTED] בתוך החממה; העובד פתח את השער לחממה וגם את דלת הכניסה למתחם שלו; העובד הציג לשוטר את דרכונו. על פי הסיפא לדו"ח הפעולה "הנתין לטענתו מרוויח כ- 3,000 ₪ בחודש ועובד בבוקר בין 6:00 ל- 6:30 בלילה ולאחר מכן [REDACTED] עד השעה 15:00 בצהריים". מעדותו של

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

מר שלומי הרוש עלה כי בעת האירוע לא נגבתה עדות מאביו של הנאשם והוא לא נחקר תחת אזהרה כי **"בעל העסק לא מעניין אותי. אותי מעניין העובד, ברגע שהוא ברח, זה מעלה חשד שהוא שוהה שלא כדין. את כל הדו"חות ומה שראיתי ומה שקרה אני מעביר לחקירות אצלנו ומאמין שמעבירים את זה לתמ"ת"** (עי' 7, ש' 16 – 18).

8. כאמור, הנאשם נחקר באזהרה במשטרה ביום 2.10.2005 (מוצג מ/1). בחקירתו, העיד כי הוא גם הבעלים וגם המנהל של ובפועל גם נמצא במקום; העובד התאילנדי עבד אצלו בעבר, אולם לאחר ש"הפסיק להיות חוקי" הודיע לו שאינו זקוק לעבודתו, כי הוא מעסיק עובד תאילנדי אחר בהיתר; העובד לא רצה לחזור לתאילנד, המשיך "להסתובב באזור" והיה ביחסים קרובים עם הוריו; העובד התאילנדי החוקי היה הולך בוקר לרבע שעה, שם את להתפחה ומשום הולך לעבודתו בלולים; העובד התאילנדי החוקי היה באינטר ויזה אותה עת, ואז אביו היה בא בבוקר לשים את ויתכן שהעובד בא לעזור לאביו עקב מערכת היחסים ביניהם, ויתכן שאביו נתן לו ביצים ועופות, לא ידוע לו אם זה תמורת העבודה. הנאשם הכחיש את הטענה שלפיה העובד הועסק על ידו וטען כי מועסקים עובדי חברת כוח אדם ובלולים מועסק העובד החוקי. כן העיד כי **"הבעיה היתה שנוצרו יחסים טובים של ההורים שלי עם הנתין [העובד]. אמא שלי היתה מביאה לו עוגה ליום ההולדת גם כשהוא לא היה עובד אצלנו כבר. נתנו לו עופות וביצים והוא היה רגיל לזה"**. לעניין מגוריו של העובד השיב כי יתכן שהוא התגורר במבנה שהועמד לרשות העובד החוקי.

9. בעדותו בבית הדין העיד הנאשם כי מנהל, והוא המשיך לעבוד במשק החקלאי, היה מגיע מדי בוקר להשגיח על פתיחת מגיע המנהל; העובד עבד במשק שלו בעבר, עד שפקעה האשרה שלו, ובתקופה מושא כתב האישום הוא כבר לא עבד אצלו. לאחר שפקעה הויזה והוא הבהיר לעובד שעליו לחזור לתאילנד, העובד לא חזר לתאילנד, אלא המשיך לשהות במושב, עסק בעבודות רתכות, וכן **"קנה שולחן ביליארד ושם במגורים של**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.ג. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נגד [REDACTED]

התאילנדים והרויח מזה כסף; הוריו נשארו עמו בקשרים טובים, לאחר שהיה בן בית אצלם חמש שנים, אמו הייתה מביאה לו עוגות ליום הולדתו ואביו היה נותן לו עופות "בררה"; כפי ששמע מאביו, ביום האירוע נודע לעובד שהפועל הקבוע לא נמצא והוא בא ביוזמתו לעזור לאביו שהיה מאד קרוב אליו; ולא ידוע לו שאביו קרא לו לעבוד; יתכן שאביו בתמורה או שלא בתמורה נתן לו ביצים או עופות. הנאשם לא הציג מסמכים המוכיחים כי העובד שהועסק בהיתר היה באינטר ויזה אותה עת, אולם עמד על כך שהוא זוכר זאת בוודאות. כן העיד כי לא זימן לעדות את אביו לנוכח גילו (80) ומצבו הרפואי. כן העיד כי **"אבי ידע שהעובד ההוא נמצא. הוא גם ידע שהוא עוזר לו עם הלחם"** (ע' 11, ש' 20 – 21).

10. **ב"כ המאשימה טענה** כי מכלול הנסיבות והראיות שהוצגו בפני בית הדין מוביל למסקנה חד משמעית כי הנאשם העסיק את העובד. אין מחלוקת על זהות העובד, ועל כך שלא היה לו היתר לעבוד בישראל או אצל הנאשם; כמו כן, אין מחלוקת על כך שהעובד נמצא בבעלות הנאשם, כשהוא עוסק בעבודות של הכנת [REDACTED] בהתאם לפסיקה, הימצאותו של עובד בחצרו של מעביד שמבצע עבודה נחוצה למעביד יוצרת חזקה כי קיים קשר של יחסי עובד מעביד בין השניים, אלא אם המעסיק "הפוטנציאלי" מוכיח אחרת; העובד שהה [REDACTED] בידיעת האב, שידע כי העובד מבצע עבודה הנחוצה [REDACTED] לנוכח העובדה כי העובד החוקי של הנאשם שהה בחופשה; כמו כן, גם לגרסת הנאשם, העובד היה אמור לקבל תמורה בעד העבודה. באשר ליסוד הנפשי נטען כי הנאשם ידע שאין לו היתר להעסיק את העובד, ומשהעובד נתפס אצלו מתקיימת אותה חזקה משפטית.

11. **ב"כ הנאשם טען** כי אין להסתמך על שום אמירה אשר מופיעה במוצגים מטעם המאשימה ואשר לא הובא אומר האמרה באופן ישיר להעיד על תוכן האמרה. לכן, אין להסתמך על אמירות שיוחסו לעובד או למר [REDACTED] אביו של הנאשם; הנאשם לא העיד על האירוע ועל נסיבות האירוע, כיון שלא נכתב [REDACTED] בעת האירוע; עדותו של הנאשם קוהרנטית ואמינה, ועדותו בבית הדין תואמת לחלוטין את עדותו שנגבתה בחקירת המשטרה; המאשימה לא הרימה את הנטל להוכחת הטענה כי הנאשם העסיק את העובד ביום 29.9.2005; המאשימה לא חקרה את מר [REDACTED] שהיה [REDACTED] ונחזה כבעלים, למרות שעל פי דו"ח החקירה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

העובד אמר לחוקרים כי דרכו נמצא אצל המעסיק. דהיינו מר
הנאשם לא ידע כלל שהעובד נמצא ולכן לא ניתן לייחס לו
מודעות או עצימת עיניים, ולא הוכח היסוד הנפשי הנדרש להרשעה. בהקשר זה
נטען כי הנאשם כלל לא ידע שאביו המנהל עמו את המקום הביא את העובד הזר
לעבוד באותו בוקר; אין לייחס לבן את מעשיו הפליליים של האב, שלא נחקר על
ידי המאשימה וגם לא זומן לעדות; לא הובאה כל ראיה להעסקת העובדים
במועדים אחרים; לאור כל האמור, החזקה עליה מסתמכת המאשימה נסתרה
במקרה הנדון, שכן לא הובאה כל ראיה שלפיה הנאשם ידע או הסכים להעסקתו
של העובד או שהיה לו חלק באירוע; הנאשם לא זימן את אביו לעדות, שכן אין
לצפות שאביו יעיד ויפליל עצמו; המאשימה לא ביקשה להעיד את העובד עדות
מוקדמת; המאשימה לא זימנה לעדות את אלי מוזס אשר לפי דו"ח הפעולה
תחקר את מר לחלופין נטען ל"זוטי דברים" כיון שהוכח כי מדובר
בעזרה נקודתית למה קבע יחסי הקרבה ביו לבין העובד.

**12. לאחר בחינת העדויות, הראיות וטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש
לזכות את הנאשם. זאת, מנימוקים שיפורטו להלן.**

13. הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום דורשת:

- 13.1. הוכחה של זהותו של העובד;
- 13.2. היעדר היתר לעבודתו אצל הנאשם;
- 13.3. קיומם של יחסי עובד מעביד בין העובד לבין הנאשם;
- 13.4. היסוד הנפשי של "מודעות" המתקיימת גם במצב של "עצימת עיניים".

עפא (ארצי) 47/08 יאיר שערים 2000 בע"מ – מדינת ישראל, מיום 26.10.09; עפ
(ארצי) 22/06 מדינת ישראל – יעקב רוזן, מיום 28.3.07.

14. אין מחלוקת כי הוכחה זהותו של העובד שנמצא ולא היה היתר
להעסקתו על ידי הנאשם במועד הרלוונטי לתביעה. אולם, אני סבורה כי
המאשימה לא הוכיחה את קיומם של יחסי עובד מעביד בין העובד לבין הנאשם,
וכן לא הוכח היסוד הנפשי.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

15. קיום יחסי עובד מעביד בין הנאשם לבין העובד:

15.1. בהתאם לפסיקה, קיימת חזקה כי כאשר אדם נמצא מבצע עבודה באתר מסוים, והעבודה שהינו מבצע נחוצה למי שמחזיק אותה עת באתר כבעלים או כקבלן – ניתן להסיק כי קיים קשר של יחסי עובד מעביד בין מבצע העבודה לבין המחזיק באתר כבעלים או כקבלן, אלא אם יוכח אחרת [ע"פ (ארצי) 13/07 ניר עם כהן ירקות אגודה שיתופית חקלאית – מדינת ישראל (6.9.2009); ע"פ (ארצי) 41/09 מדינת ישראל – אליהו יצחקי (27.5.2010); ע"פ (ארצי) 20/10 מדינת ישראל – עראמין סעדי (23.3.2011)]. לצורך סתירת החזקה העובדתית די בהעלאת "ספק סביר" מצידו של הנאשם על מנת לסתור את החזקה עם זאת, לא די בספק סתמי גרידא [ע"פ (ארצי) 17/10 מדינת ישראל – אשר עמר (5.4.2011)].

15.2. אכן, העובד נמצא מבצע עבודה שבעלות הנאשם. אולם, לא נסתרה גרסתו של הנאשם כי הוא לא העסיק את העובד וכי העובד עבד במועד הביקורת ביוזמתו של העובד או ביוזמתו של אביו, מר [REDACTED], וזאת ללא ידיעתו. אין מחלוקת כי אביו של הנאשם נכח בזמן עריכת הביקורת על פי דו"ח הפעולה (מוצג מ/2) הוא הציג את מר [REDACTED] על כמעסיק שלו. המדינה לא ביקשה לזמן את העובד למתן עדות מוקדמת, כך שאין בפנינו עדות של העובד על זהות מעסיקו ויתר נסיבות עבודתו במועד עריכת הביקורת [השוו ע"פ (ארצי) 40/09 אבי חביב אביטל – מדינת ישראל (26.1.2010)]. יתר על כן. לאחר שהנאשם מסר את הודעתו במשטרה המאשימה לא חקרה את מר [REDACTED] לא ביקשה לזמן אותו לעדות, ולא הביאה כל ראיה לסתירת גרסתו של הנאשם, לפיה עבודתו של העובד הייתה בשל מערכת היחסים בין העובד לבין אביו ובידיעתו של אביו בלבד.

15.3. גם אם ניתן לומר שהעסקתו של העובד על ידי מר [REDACTED] יוצרת יחסי עובד מעביד בין הנאשם לבין העובד, מכוח היותו של הנאשם הבעלים והמנהל של [REDACTED] בשותפות עם מר [REDACTED] הרי לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 1373-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

הוכח היסוד הנפשי של "מודעות", או אפילו עצימת עיניים, שכן לא הוכח כי הנאשם היה מודע בזמן אמת ולא בדיעבד להעסקתו של העובד במועד עריכת הביקורת. לפיכך, לא ניתן להטיל על הנאשם אחריות פלילית להעסקתו של העובד [השוו: ע"פ (ארצי) 37/09 ג. לוריה בע"מ – מדינת ישראל, משרד התמ"ת (29.6.2009)].

16. סוף דבר: לאור כל האמור לעיל החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח סיון תשע"ג, 06 יוני 2013, בהעדר הצדדים ותישלח לצדדים בדואר.

לאה גליקסמן, שופטת

